

Twee verliefde theologiestudenten wilden het zo graag goed doen: jong trouwen en niet eerst een tijd samenwonen. Maar een sprookjeshuwelijk werd het niet; de ex-man van Marleen (26) ging vreemd. Op de brokstukken van haar huwelijk leerde Marleen Gods genade kennen.

'Vanbinnen was ons huwelijk verrot'

'Toen ik het overspel ontdekte, was zijn vriendin zelfs al enkele maanden zwanger'

In 2004 werden de theologiestudenten Pieter (toen 19) en Marleen (toen 18)* verliefd, en ze besloten jong te trouwen. "Alles in mijn leven ging van een leien dakje," vertelt Marleen. "Ik studeerde theologie – was qua geloof dus goed bezig, dacht ik – en trouwde jong. Daarmee wilden we een signaal afgeven dat we niet wilden samenwonen en dat een huwelijk iets bijzonders is. In het begin van onze relatie kwam ik nog tot bloei, ik gaf mezelf steeds meer. Op een gegeven moment voelde ik dat er iets niet goed zat. Toen ik daar open en eerlijk naar vroeg, kreeg ik te horen dat ik me geen zorgen hoefde te maken. Dat gevoel bleef knagen, maar ik vond dat ik Pieter moest vertrouwen." Hij bleek echter een dubbelleven te leiden; hij had een relatie met een andere vrouw. "Toen ik het overspel ontdekte – doet er niet toe hoe – was zijn vriendin zelfs al enkele maanden zwanger. We waren toen net drie jaar getrouwd. Absurd! Hij heeft na mijn ontdekking het contact met haar verbroken; slechts tijdelijk, biechtte hij later op. Ons huwelijk leek van de buitenkant mooi, maar vanbinnen was het verrot. We gingen door, want Pieter had spijt en de huwelijksbelofte was me veel waard. Maar omdat hij een kind had bij zijn vriendin, kon hij moeilijk van haar loskomen."

Schuldbelijdenis

"Ik had niet het idee dat er iets mis was. Maar blijkbaar miste Pieter bij mij iets, wat hij bij zijn vriendin wel vond; dat heeft hij niet met mij kunnen delen. Ik ben zelf ook op bepaalde punten tekortgeschoten; ik kan zo geen voorbeelden noemen, maar een relatie bouw je met z'n tweeën. Als er in een relatie dingen misgaan, draag je daarvoor beiden

de verantwoordelijkheid. Toch weet ik niet wat ik destijds anders had kunnen doen. Wel hebben we te veel óver God gepraat, in plaats van samen mét God. Daarnaast zijn we beiden heel conflictmijdend. In het begin was dat niet erg, maar aan het eind van onze relatie kon je haast zeggen dat we elkaar gedoogden. In september 2009 gooide Pieter alles open; hij zat verstrikt in alle leugens en wilde in het reine komen met God en mensen. Een jaar voor de scheiding deed Pieter nog vrijwillig schuldbelijdenis in de kerk. Er volgden therapie sessies, waar bleek dat wij niet nóg verder uit elkaar konden groeien. We moesten leren ons weer aan elkaar te hechten en elkaar opnieuw te vertrouwen, maar we zaten in een cirkel: vertrouwen groeit pas als je openstelt voor elkaar. Maar je stelt je pas open als je elkaar vertrouwt. In 2010 zijn we gescheiden."

Twee keer vergeven

Marleen wist dat overspel de enige bijbelse reden voor scheiding is. Toch voelde ze zich schuldig tegenover God. Ze veroordeelde zichzelf en was bang voor het oordeel van anderen. Ook had ze vragen. "In het huwelijksformulier staat dat Gods Geest erbij zal zijn als je samen om Gods zegen vraagt. Waarom was Hij er bij ons dan niet? Wel weet ik dat we te weinig moeite hebben gedaan om sámen God vast te houden; God zal je werk zegenen, maar als je zelf weinig werk verzet, valt er weinig te zegenen." Juist omdat Pieter vergeving heeft gevraagd, worstelt Marleen met haar boosheid. "Het is moeilijk je te realiseren dat iemand je zoveel pijn heeft gedaan, dat God dit vergeeft, én van jou vraagt hetzelfde te doen. Maar dat is precies waar genade om draait – hoewel het

zó oneerlijk kan voelen! Genade is onrechtvaardig en heel krom voor een slachtoffer, maar voor de schuldige is dát juist de troost. God wil mensen met fouten accepteren en hen een nieuw leven geven, dat is het Evangelie. De scheiding heeft me dan ook afhankelijker van God gemaakt, en bewuster van Zijn genade. Het idee 'ik ben goed bezig' bestaat niet meer, ik kan het gewoon niet zonder God! Als mens kun je iemand mischieten twee keer vergeven, daarna houdt het op. Hoe ontzétend veel moet God van ons houden dat Hij met Zijn armen open blijft staan – zélf als wij weglopen! Ik vond het altijd moeilijk om bijbelteksten te lezen waarin God boos was, maar nu ik het vergelijk met een relatie – wij 'gaan steeds vreemd' – kan ik Zijn boosheid heel

goed begrijpen. God wil mensen die zichzelf gebroken voelen niet knakken, maar juist oprichten."

*Pieter en Marleen zijn gefingeerde namen.

Pieter wil niet reageren op dit verhaal. Voor hem zijn de gebeurtenissen nog te vers.

'In het huwelijksformulier staat dat Gods Geest erbij zal zijn als je samen om Gods zegen vraagt. Waarom was Hij er bij ons dan niet?'

Gratis e-cursussen

Voor mensen die met (dreigende) echtscheiding te maken hebben (gehad), biedt EO-Nazorg twee gratis e-cursussen:

Uit elkaar?

Weten jij en je partner niet of jullie nog verder willen met jullie huwelijk? Wat zijn de vragen waarvoor je komt te staan? Is er nog een weg terug? Ontdek het aan de hand van deze interactieve e-cursus.

Leven na onrecht

Deze eigentijdse e-cursus leert je hoe je kunt omgaan met boosheid en gekwetste gevoelens, bijvoorbeeld als je partner overspel heeft gepleegd of jou op een andere manier onrecht heeft aangedaan.

 EO.nl/nazorg